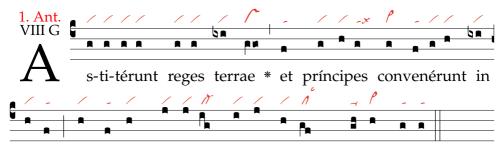
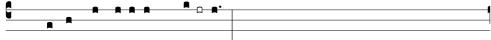
FERIA SEXTA IN PARASCEVE AD MATUTINUM

IN I NOCTURNO

unum, advérsus Dóminum, et advérsus Christum e-ius.

Psalmus 2

1. Qua-re fremu-érunt gen-tes: *

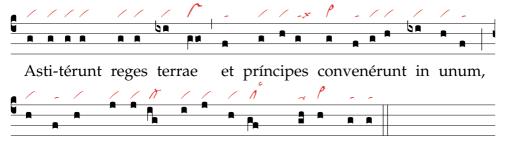

et pópu-li medi-tá-ti sunt ináni-a?

- 2. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in **u**num * advérsus Dóminum, et advérsus *Christum* **e**jus.
- 3. Dirumpámus víncula e**ó**rum: * et projiciámus a nobis ju*gum i***psó**rum.
- 4. Qui hábitat in cælis, irridébit **e**os: * et Dóminus subsan*nábit* **e**os.
- 5. Tunc loquétur ad eos in ira **su**a, * et in furóre suo contur*bábit* **e**os.

1/?? - Officium Hebdomadæ Sanctæ - Feria VI- Ad Matutinum

- 6. Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prédicans præcéptum ejus.
- 7. Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
- 8. Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem **tu**am, * et possessiónem tuam tér*minos* **ter**ræ.
- 9. Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.
- 10. Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.
- 11. Servite Dómino in ti**mó**re: * et exsultáte ei *cum tre***mó**re.
- 12. Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur **Dó**minus, * et pereátis de *via* **ju**sta.
- 13. Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes qui confídunt in eo.

advérsus Dóminum, et advérsus Christum e-ius.

Prečo sa búria pohania? Prečo národy snujú plány daromné? * Povstávajú pozemskí králi a vladári sa spolčujú proti Pánovi a proti jeho pomazanému: * "Rozbime ich okovy a ich, jarmo zhoď me zo seba!" * Ten, čo na nebesiach prebýva, sa im vysmieva; Pán ich privedie na posmech. * Raz na nich rozhorčene zavolá a svojím hnevom ich vydesí: * "Veď ja som ustanovil svojho kráľ a na svojom svätom vrchu Sione!" Zvestujem Pánovo rozhodnutie: * Pán mi povedal: "Ty si môj syn. Ja som ť a dnes splodil. * Žiadaj si odo mňa a dám ti do dedičstva národy a do vlastníctva celú zem. * Budeš nad nimi panovať žezlom železným a rozbiješ ich jak hrnce hlinené." * A teraz, králi, pochopte; dajte si povedať, pozemskí vladári. * V bázni slúžte Pánovi a s chvením sa mu klaňajte. * Podvoľ te sa zákonu: žeby sa nerozhneval a vy by ste zahynuli na ceste, * lebo sa rýchlo rozhorčí. Šť astní sú všetci, čo sa spoliehajú na neho.

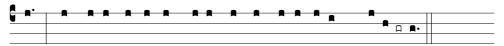

me- am mi-sérunt sortem.

Psalmus 21

1. De-us, De-us me-us, réspi-ce in me: † qua-re me de-re-liquí-

sti? * longe a sa-lú-te me-a verba de-lictórum me-ó- rum.

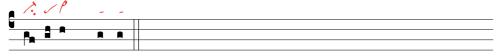
- 2. Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipién*tiam* mihi.
- 3. Tu autem in sancto **há**bitas: * *laus* **Is**raël.
- 4. In te speravérunt patres **no**stri: * speravérunt, et libe*rásti* **e**os.
- 5. Ad te clamavérunt, et salvi **fa**cti sunt: * in te speravérunt, et non *sunt con***fú**si.
- 6. Ego autem sum vermis, et non **ho**mo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio **ple**bis.
- 7. Omnes vidéntes me deri**sé**runt me: * locúti sunt lábiis, et mo*vérunt* **ca**put.
- 8. Sperávit in Dómino, erípiat **e**um: * salvum fáciat eum, quóni*am vult* **e**um.
- 9. Quóniam tu es, qui extraxísti me de **ven**tre: * spes mea ab ubéribus *matris* **me**æ.

- 10. In te projéctus sum ex ú<u>tero</u>: † de ventre matris meæ Deus meus **es** tu, * ne discésseris **a** me:
- 11. Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.
- 12. Circumdedérunt me vítuli **mul**ti: * tauri pingues *obse***dé**runt me.
- 13. Aperuérunt super me os suum: * sicut leo rápiens et rúgiens.
- 14. Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.
- 15. Factum est cor meum tamquam cera li**qué**scens: * in médio *ventris* **me**i.
- 16. Aruit tamquam testa virtus me<u>a</u>, † et lingua mea adhæsit fáucibus **me**is: * et in púlverem mortis *dedux*ísti me.
- 17. Quóniam circumdedérunt me canes **mul**ti: * concílium malignánti*um obs***é**dit me.
- 18. Fodérunt manus meas et pedes **me**os: * dinumeravérunt ómnia *ossa* **me**a.
- 19. Ipsi vero consíderavérunt et inspe**xé**runt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt **sor**tem.
- 20. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum **a** me: * ad defensiónem *meam* **cón**spice.
- 21. Erue a frámea, Deus, ánimam **me**am: * et de manu canis ú*nicam* **me**am.
- 22. Salva me ex ore le**ó**nis: * et a córnibus unicórnium humili*tátem* **me**am.
- 23. Narrábo nomen tuum frátribus **me**is: * in médio Ecclésiæ *lau***dá**bo te.
- 24. Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.

- 25. Tímeat eum omne semen **Is**raël: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem **páu**peris:
- 26. Nec avértit fáciem suam **a** me: * et cum clamárem ad eum, *exau***dí**vit me.
- 27. Apud te laus mea in ecclésia **ma**gna: * vota mea reddam in conspéctu timén*tium* **e**um.
- 28. Edent páuperes, et saturabún<u>tur</u>: † et laudábunt Dóminum qui requírunt **e**um: * vivent corda eórum in sæ*culum* **sæ***culi*.
- 29. Reminiscéntur et converténtur ad **Dó**minum * univérsi *fines* **ter**ræ:
- 30. Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ Géntium.
- 31. Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur Géntium.
- 32. Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues **ter**ræ: * in conspéctu ejus cadent omnes qui descén*dunt in* **ter**ram.
- 33. Et ánima mea illi **vi**vet: * et semen meum sér*viet* **i**psi.
- 34. Annuntiábitur Dómino generátio ventú<u>ra</u>: † et annuntiábunt cæli justítiam ejus pópulo qui na**scé**tur, * quem *fecit* **Dó**minus.

Di-vi-sérunt si-bi vestiménta me-a, et super vestem me-am

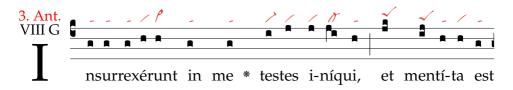
mi-sérunt sortem.

Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil? Slová môjho náreku sú ďaleko od toho, kto by ma zachránil. * Bože môj, volám vo dne, a nečuješ; volám v noci, a nenachádzam pokoja. * A predsa ty si svätý, ty tróniš na chválach Izraela.

* V teba dúfali naši otcovia; dúfali a vyslobodil si ich. * K tebe volali a boli spasení, v teba dúfali a zahanbení neboli. * No ja som červ, a nie človek, ľuď om som na posmech a davu na

opovrhnutie. * Vysmievajú sa mi všetci, čo ma vidia, vykrúcajú ústa a potriasajú hlavou. * "Úfal v Pána, nech ho vyslobodí, nech ho zachráni, ak ho má rád." * Veď ty si ma vyviedol z lona a na prsiach matky si mi dal spočinúť. Od samého zrodu som odkázaný na teba. ★ Ty si môj Boh, odkedy ma mať povila. Nevzďaľuj sa odo mňa, ★ lebo sa blíži ku mne nešťastie a nieto, kto by mi pomohol. * Obkľučuje ma stádo juncov, obstupujú ma býky z Bášanu. ★ Otvárajú na mňa svoje papule ako lev, čo plieni a reve. ★ Rozlievam sa sťa voda a uvoľňujú sa vo mne všetky kĺby. * Srdce mi mäkne ako vosk a topí sa mi v útrobách. ★ Podnebie mi vysychá ako črepiny a jazyk sa mi lepí k hrtanu. Do prachu smrti ma odvádzaš. ★ Obkľ učuje ma svorka psov, obstupuje ma tlupa zlosynov. ★ Prebodli mi ruky a nohy, môžem si spočítať všetky svoje kosti. * Lež oni si ma premeriavajú a skúmajú; delia si moje šaty a o môj odev hádžu lós. ★ Ale ty, Pane, nevzďaľuj sa odo mňa, ty, moja sila, ponáhľaj sa mi na pomoc. ★ Chráň mi dušu pred kopijou a môj život pred pazúrmi psov. * Vysloboď ma z tlamy levovej, mňa úbohého chráň pred rohmi byvolov. * Tvoje meno chcem zvestovať svojim bratom a uprostred zhromaždenia chcem ťa velebiť. ★ Chváľte Pána, vy, ktorí sa ho bojíte, oslavujte ho, všetci Jakubovi potomci. ★ Nech majú pred ním bázeň všetky pokolenia Izraelove, veď on nepohŕda, ani neopovrhuje nešť astným chudákom; * ani svoju tvár neodvracia od neho, lež vyslyší ho, keď volá k nemu. * Tebe patrí moja chvála vo veľkom zhromaždení a svoje sľuby splním pred tvárou tých, čo sa boja Pána. * Chudobní sa najedia a budú nasýtení a Pána budú chváliť tí, čo ho hľadajú: "Naveky nech žijú ich srdcia!" **★** Pána budú spomínať a k nemu sa obrátia všetky zemské končiny, * jemu sa budú klaňať všetky rodiny národov. * Veď Pánovo je kráľovstvo, on panuje nad národmi. **★** Jemu jedinému sa budú klaňať všetci, čo spia pod zemou; pred jeho tvárou padnú na zem všetci, čo zostupujú do prachu. * Aj moja duša bude preňho žiť a jemu bude slúžiť moje potomstvo. * Budúcim pokoleniam sa bude rozprávať o Pánovi a jeho spravodlivosť budú ohlasovať ľudu, ktorý sa narodí: "Toto urobil Pán." ____

i-níqui-tas si-bi.

Psalmus 26

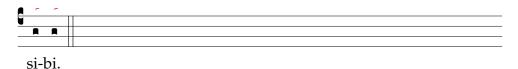

- 1. Dóminus illuminá-ti-o me-a, et sa-lus me- a, * quem timé-bo?
- 2. Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?
- 3. Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:
- 4. Qui tríbulant me inimíci **me**i, * ipsi infirmáti sunt et *ceci***dé**runt.
- 5. Si consístant advérsum me **ca**stra, * non timé*bit cor* **me**um.
- 6. Si exsúrgat advérsum me **pr**ælium, * in hoc ego sperábo.
- 7. Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus *vitæ* meæ:
- 8. Ut vídeam voluptátem **Dó**mini, * et vísitem *templum* **e**jus.
- 9. Quóniam abscóndit me in tabernáculo **su**o: * in die malórum protéxit me in abscóndito taberná*culi* **su**i.
- 10. In petra exal**tá**vit me: * et nunc exaltávit caput meum super ini*mícos* **me**os.
- 11. Circuívi et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferati**ó**nis: * cantábo et psalmum *dicam* **Dó**mino.
- 12. Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi **ad** te: * miserére mei, *et e***xáu**di me.

- 13. Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.
- 14. Ne avértas fáciem tuam **a** me, * ne declínes in ira a *servo* **tu**o.
- 15. Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.
- 16. Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.
- 17. Legem pone mihi, Dómine, in via **tu**a: * et dírige me in sémitam rectam propter ini*mícos* **me**os.
- 18. Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: † quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, * et mentíta est iníquitas sibi.
- 19. Credo vidére bona **Dó**mini * in ter*ra vi***vén**tium.
- 20. Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Insurrexérunt in me testes i-níqui, et mentí-ta est i-níqui-tas

__ Pán ie

moje svetlo a moja spása, koho sa mám báť? * Pán je ochranca môjho života, pred kým sa mám strachovať? ★ Keď sa približujú ku mne zločinci a chcú mi zničiť telo, ★ vtedy moji utláčatelia a nepriatelia strácajú silu a padajú. * Aj keby sa proti mne postavili šíky, moje srdce sa nezľakne. ★ Aj keby proti mne vzbĺkol boj, zotrvám v dôvere. ★ O jedno prosím Pána a za tým túžim, aby som mohol bývať v dome Pánovom po všetky dni svojho života, * aby som pocit'oval nehu Pánovu a obdivoval jeho chrám. * A on ma vo svojom stane schová v deň nešťastia, ukryje ma v skrýši svojho príbytku * a postaví ma vysoko na skalu. A už teraz dvíham hlavu nad svojich nepriateľov, čo ma obkľučujú. ★ V jeho stánku mu

prinesiem obetu chvály, budem spievať a hrať Pánovi. * Čuj, Pane, hlas môjho volania, zľutuj sa nado mnou a vyslyš ma. * V srdci mi znejú tvoje slová: "Hľadajte moju tvár!" Pane, ja hľadám tvoju tvár. * Neodvracaj svoju tvár odo mňa, neodkláňaj sa v hneve od svojho služobníka. * Ty si moja pomoc, neodvrhuj ma, ani ma neopúšťaj, Bože, moja spása. * Hoci by ma opustili otec aj mať, Pán sa ma predsa ujme. * Ukáž mi, Pane, svoju cestu a priveď ma na správny chodník, lebo mám mnoho nepriateľov. * Nevydávaj ma zvoli utláčateľov, veď povstali proti mne kriví svedkovia, dychtiví po násilí. * Verím, že uvidím dobrodenia Pánove v krajine žijúcich. * Očakávaj Pána a buď statočný; srdce maj silné

V. Di-vi-sérunt si-bi vestiménta me-a.

R. Et super vestem me-am mi-sérunt sortem.

Lectio 1 (Lam 2:8-11)

a drž sa Pána.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophetæ

Heth. Cogitávit Dóminus díssipare murum fíliæ Sion: teténdit funículum suum, et non avértit manum suam a perditióne: luxitque ántemurale, et murus páriter dissipátus est.

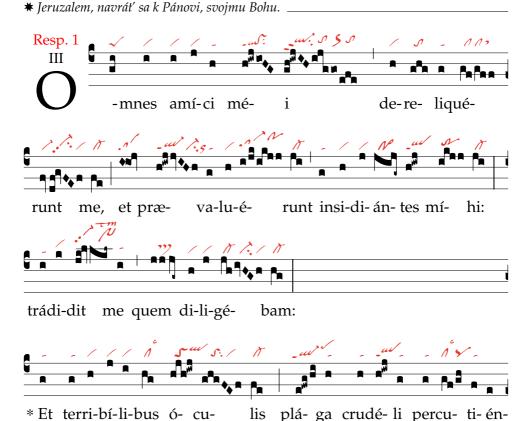
Teth. Defíxæ sunt in terra portæ ejus: pérdidit, et contrívit vectes ejus: regem ejus et príncipes ejus in Géntibus: non est lex, et prophetæ ejus non invenérunt visiónem a Dómino.

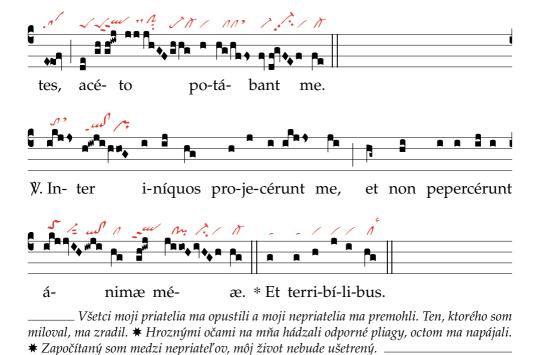
Jod. Sedérunt in terra, conticuérunt senes fíliæ Sion: conspersérunt cínere cápita sua, accincti sunt ciliciis, abjecérunt in terram cápita sua vírgines Jerúsalem.

Caph. Defecérunt præ lácrimis óculi mei, conturbáta sunt víscera mea: effusum est in terra jecur meum super contritióne fíliæ pópuli mei, cum deficeret párvulus et lactens in platéis oppidi.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

— Vau. Akoby bol sad, strhol mu plot, zničil jeho zbor, zabudnúť dal Pán na Sione sobotu a zbor, zavrhol v prudkom hneve kráľa i kňaza. ★ Zain. Odvrhol Pán svoj oltár, svätyňu si znesvätil, nepriateľovi vydal do rúk pevnosti jej palácov. Robili krik v dome Pánovom ako v deň zhromaždenia. ★ Chet. Rozváľať zamýšľal Pán hradby dcéry sionskej, roztiahol povraz, neodtiahol si ruky od ničenia; vrhol do žiaľ u hradby aj múr, čo hynuli spolu. ★ Tet. Brány mu padli na zem, zničil a zlámal jeho závory, jeho kráľ aj kniežatá sú medzi národmi. Zákona nieto, prorokom tiež sa nedostalo videnie Pánovo. ★ Jod Na zemi sedeli a zamĺkli sionské dcéry i starci. Na hlavu sypali si popol, odiali si vrecoviny; k zemi si ovesili hlavy panny Jeruzalema. ★ Kaf "Oči mám zoslabnuté od sĺz, vnútro mám rozbúrené, pečeň sa mi na zem rozteká pre skazu dcéry môjho ľudu, že nemluvňa i dojča hynú na uliciach mesta."

Lectio 2 (Lam 2:12-15)

Lamed. Mátribus suis dixérunt: Ubi est tríticum et vinum? cum defícerent quasi vulneráti in platéis civitátis: cum exhalárent ánimas suas in sinu matrum suárum.

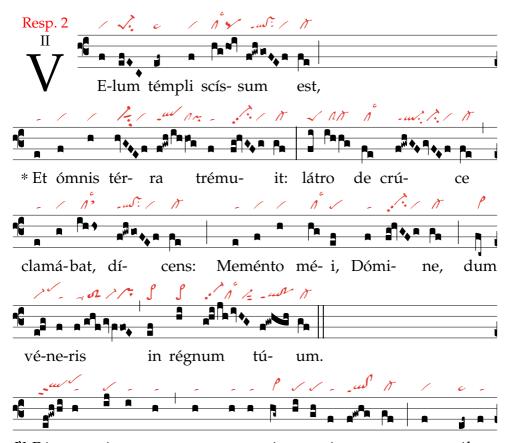
Mem. Cui comparábo te? vel cui assimilábo te, fília Jerúsalem? cui exæquábo te, et consolabor te, virgo fília Sion? Magna est enim velut mare contrítio tua: quis medébitur tui?

Nun. Prophetæ tui vidérunt tibi falsa et stulta, nec aperiébant iniquitátem tuam, ut te ad pœniténtiam provocarent: vidérunt autem tibi assumptiones falsas, et ejectiones.

Samech. Plausérunt super te mánibus omnes transeúntes per viam: sibilavérunt, et movérunt caput suum super filiam Jerúsalem: Hæccine est urbs, dicéntes, perfecti decóris, gáudium univérsæ terræ?

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

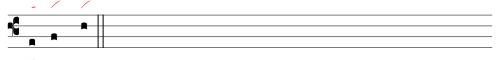
Lamed. Vraveli svojim matkám: "Kdeže je obilie a víno?", keď ako prebodnuté mreli na uliciach mesta, keď si dušu vydýchli do lona svojich matiek. * Mem. K čomu ťa pripodobním? K čomu prirovnám, dcéra jeruzalemská? K čomu ťa primeriam? Ako ťa poteším, sionská dcéra, panna? Tvoja zlomenosť je veľká ako more, ktože ju zhojí? * Nun. Tvoji proroci videli tvoju márnosť a hlúposť, tvoj zločin neodhaľovali, aby ti obrátili osud, ale zreli ti zrenia daromné, klamné. * Samech. Tlieskajú nad tebou do dlaní všetci, čo idú cestou, kývajú hlavou, vypiskujú jeruzalemskú dcéru: "Toto je mesto vrcholnej vraj krásy a rozkoš celej zeme?" * Jeruzalem, navráť sa k Pánovi, svojmu Bohu.

V. Pé-træ scíssæ sunt, et monuménta apérta sunt, et múlta

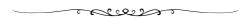

córpo-ra sanctórum, qui dormí-e-rant, surre- xé- runt.

* Et ómnis.

— Chrámová opona sa roztrhla * Zem sa triasla; lotor z kríža volal: Rozpomeň sa na mňa, Pane, keď prídeš do svojho kráľovstva. * Skaly pukali, otvorili sa hroby a mnohé telá zosnulých svätých vstali z mŕtvych.

Lectio 3 (Lam 3:1-9)

Aleph. Ego vir videns paupertátem meam in virga indignatiónis ejus.

Aleph. Me minávit, et adduxit in ténebras, et non in lucem.

Aleph. Tantum in me vértit, et convértit manum suam tota die.

Beth. Vetustam fecit pellem meam, et carnem meam, contrívit ossa mea.

Beth. Ædificávit in gyro meo, et circúmdedit me felle et labóre.

Beth. In tenebrósis collocávit me, quasi mórtuos sempiternos.

Ghimel. Circumædificávit advérsum me, ut non egrédiar: aggravávit cómpedem meum.

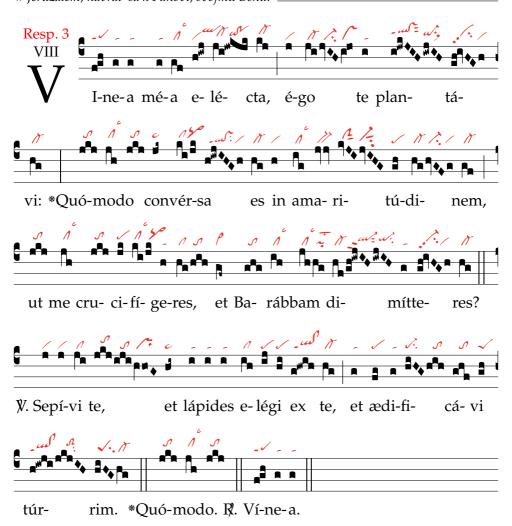
Ghimel. Sed et, cum clamávero et rogávero, exclusit oratiónem meam.

Ghimel. Conclusit vias meas lapidibus quadris, sémitas meas subvértit.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

______ Alef. Som muž, čo skúsil biedu pod prútom jeho hnevu. ★ Alef. Vohnal a voviedol ma do temnôt, kde svetla niet. ★ Alef. Na mňa len

dvíha zase celý deň svoju ruku. * Bet. Zosušil na mne telo, kožu, dolámal moje kosti. * Bet. Obklopil, obkľ účil ma jedom a útrapami. * Bet. V temnotách ma usadil ako večne mŕtvych. * Gimel. Ohradil ma, že neuniknem, reť aze mi zať ažil; * Gimel. hoc by som volal, kričal, udusí moju prosbu. * Gimel. Na cesty mi dal hradby z kvádrov, moje chodníky porozvracal. * Jeruzalem, navráť sa k Pánovi, svojmu Bohu.

_ Vinica moja vyvolená, ja som ť a vysadil ***** ako si sa zmenila na vinič spotvorený, cudzí - mňa cheš ukrižovať a Barabáša prepustiť? ***** Oplotil som ť a, kamene som z teba vyzbieral, vežu som postavil. _____

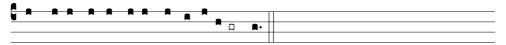
IN II NOCTURNO

Psalmus 37

1. Dómine, ne in furóre tu-o árgu-as me, *

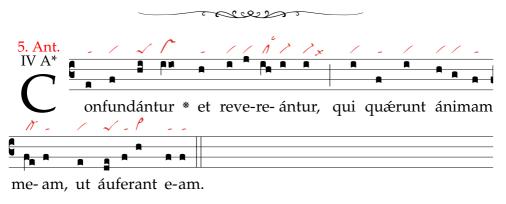
neque in i-ra tu-a corrí-pi-as me.

- 2. Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt **mi**hi: * et confirmásti super me *manum* **tu**am.
- 3. Non est sánitas in carne mea a fácie iræ **tu**æ: * non est pax óssibus meis a fácie peccató*rum me***ó**rum.
- 4. Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput **me**um: * et sicut onus grave gravátæ sunt **su**per me.
- 5. Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces **me**æ, * a fácie insipién*tiæ* **me**æ.
- 6. Miser factus sum, et curvátus sum usque in **fi**nem: * tota die contristátus in*gredi***é**bar.
- 7. Quóniam lumbi mei impléti sunt illusi**ó**nibus: * et non est sánitas in *carne* **me**a.
- 8. Afflíctus sum, et humiliátus sum **ni**mis: * rugiébam a gémitu *cordis* **me**i.
- 9. Dómine, ante te omne desidérium **me**um: * et gémitus meus a te non *est ab***scón**ditus.

- 10. Cor meum conturbá<u>tum est</u>, † derelíquit me virtus **me**a: * et lumen oculórum meórum, et ipsum *non est* **me**cum.
- 11. Amíci mei, et próximi **me**i * advérsum me appropinquavérunt, et ste**té**runt.
- 12. Et qui juxta me erant, de longe ste**té**runt: * et vim faciébant qui quærébant á*nimam* **me**am.
- 13. Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vani**tá**tes: * et dolos tota die me*dita*bántur.
- 14. Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os **su**um.
- 15. Et factus sum sicut homo non **áu**diens: * et non habens in ore suo redar*guti***ó**nes.
- 16. Quóniam in te, Dómine, spe**rá**vi: * tu exáudies me, Dómine, *Deus* **me**us.
- 17. Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci **me**i: * et dum commovéntur pedes mei, super me ma*gna loc*úti sunt.
- 18. Quóniam ego in flagélla pa**rá**tus sum: * et dolor meus in conspéctu *meo* **sem**per.
- 19. Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto **me**o.
- 20. Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt **su**per me: * et multiplicáti sunt qui odérunt *me* iníque.
- 21. Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant **mi**hi: * quóniam sequébar *bonit*átem.
- 22. Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus: * ne discésseris a me.
- 23. Inténde in adjutórium **me**um, * Dómine, Deus, salútis **me**æ.

Vim fa-ci-ébant qui que-rébant ánimam me-am.

Psalmus 39

- 1. Exspéctans exspectá-vi Dóminum, * et inténdit mi- hi.
- 2. Et exaudívit *preces* **me**as: * et edúxit me de lacu misériæ, et *de luto* **fæ**cis.
- 3. Et státuit super petram *pedes* meos: * et diréxit gressus meos.
- 4. Et immísit in os meum cánticum **no**vum * carmen Deo **no**stro.
- 5. Vidébunt multi, et ti**mé**bunt: * et sperábunt in **Dó**mino.
- 6. Beátus vir, cujus est nomen Dómi*ni spes* **e**jus * et non respéxit in vanitátes et in*sánias* **fal**sas.
- 7. Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabí*lia* tua: * et cogitatiónibus tuis non est qui sí*milis sit* tibi.
- 8. Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.
- 9. Sacrifícium et oblatiónem *nolu*ísti: * aures autem per*fecísti* **mi**hi. 17/?? Officium Hebdomadæ Sanctæ Feria VI- Ad Matutinum

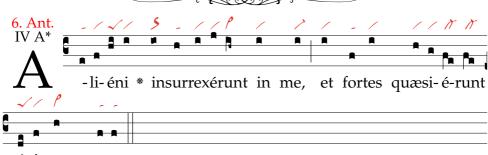
- 10. Holocáustum et pro peccáto non *postulá*sti: * tunc di*xi*: *Ecce* **vé**nio.
- 11. In cápite libri scriptum est de me ut fácerem volun*tátem* **tu**am: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médi*o cordis* **me**i.
- 12. Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia **ma**gna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu **sci**sti.
- 13. Justítiam tuam non abscóndi in *corde* **me**o: * veritátem tuam et salutá*re tuum* **di**xi.
- 14. Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem **tu**am * a concílio **mul**to.
- 15. Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes *tuas* **a** me: * misericórdia tua et véritas tua sem*per susce***pé**runt me.
- 16. Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: † comprehendérunt me iniquitátes meæ, * et non pótui ut vidérem.
- 17. Multiplicátæ sunt super capíllos cá*pitis* **me**i: * et cor me*um dere*líquit me.
- 18. Compláceat tibi, Dómine, ut *éruas* me: * Dómine, ad adju*vándum me* **ré**spice.
- 19. Confundántur et revereántur simul, qui quærunt á*nimam* **me**am, * ut *áuferant* **e**am.
- 20. Convertántur retrórsum et revereántur: * qui volunt mihi mala.
- 21. Ferant conféstim confusiónem suam: * qui dicunt mihi: Euge, euge.
- 22. Exsúltent et læténtur super te om*nes quæ***rén**tes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt sa*lutáre* **tu**um.
- 23. Ego autem mendícus sum, et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.
- 24. Adjútor meus et protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

Confundántur et reve-re-ántur, qui quærunt ánimam me-am, ut

áuferant e-am.

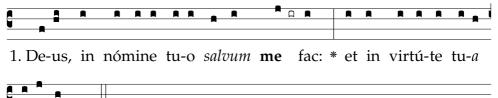
Čakal som, čakal na Pána a on sa ku mne sklonil. ★ Vyslyšal môj nárek a vytiahol ma z jamy hrôzy, z bahnitého kalu. * Nohy mi postavil na skalu a kroky mi upevnil. * Do úst mi vložil pieseň novú, chválospev nášmu Bohu. * Mnohí to uvidia a bázeň ich naplní a budú dúfať v Pána. * Blažený človek, čo v Pána skladá dôveru a nevšíma si pyšných ani náchylných klamať. * Veľa zázrakov si urobil, Pane, Bože môj; a v tvojich zámeroch s nami kto sa ti vyrovná? ★ Aj keby som ich chcel rozhlásiť a vyrozprávať všetky, toľko ich je, že sa nedajú spočítať. * Obety a dary si nepraješ, lež uši si mi otvoril. * Nežiadaš žertvu ani obetu zmierenia, preto som povedal: "Hľa, prichádzam. ★ Vo zvitku knihy je napísané o mne, že mám plniť tvoju vôľu. ★ A to chcem, Bože môj, hlboko v srdci mám tvoj zákon." ★ Ohlasujem tvoju spravodlivosť vo veľkom zhromaždení; svojim perám hovoriť nebránim, Pane, ty to vieš. * Tvoju spravodlivosť si v srdci neskrývam, rozprávam o tvojej vernosti a o tvojej spáse. ★ Neskrývam tvoju milosť a pravdu pred veľkým zhromaždením. * Ale ty, Pane, neodnímaj mi svoje milosrdenstvo, tvoja milosť a tvoja pravda nech, mi vždy pomáhajú. * Zo všetkých strán sa na mňa kopia nespočetné pohromy, * opantalo ma toľko hriechov, že nemám o nich prehľadu. * A je ich viac, než mám vlasov na hlave, až mi z toho srdce zamiera. ★ Pane, ráč ma zachrániť, príď mi čím skôr na pomoc. ★ Nech sa hanbia a červenajú všetci dovedna, čo mi číhajú na život a čo mi ho chcú zničiť. * Nech sú zavrátení a nech sa hanbia tí, čo mi chcú zle. ★ Nech zmeravejú hanbou tí, čo mi hovoria: "Tak mu treba!" * No nech jasajú a nech sa v tebe tešia všetci, čo ťa hľadajú. A tí, čo túžia po tvojej pomoci, nech stále hovoria: "Nech je zvelebený Pán!" ★ Ja som síce biedny a úbohý, no Pán sa stará o mňa. ★ Ty si moja pomoc a môj osloboditeľ, Bože môj, nemeškaj.

ánimam me-am.

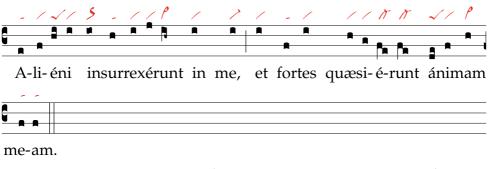
19/?? - Officium Hebdomadæ Sanctæ - Feria VI- Ad Matutinum

Psalmus 53

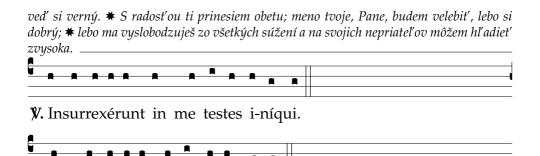

júdi-ca me.

- 2. Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.
- 3. Quóniam aliéni insurrexérunt advér<u>sum me</u>, † et fortes quæsiérunt á*nimam* **me**am: * et non proposuérunt Deum ante *conspéctum* **su**um.
- 4. Ecce enim Deus *ádju*vat me: * et Dóminus suscéptor est *ánimæ* meæ.
- 5. Avérte mala ini*mícis* **me**is: * et in veritáte tua *dispérde* illos.
- 6. Voluntárie sacrificábo ti<u>bi</u>, † et confitébor nómini *tuo*, **Dó**mine: * *quóniam* **bo**num est:
- 7. Quóniam ex omni tribulatióne e*ripu*ísti me: * et super inimícos meos despéxit *óculus* **me**us.

Pane, zachráň ma pre svoje meno a svojou mocou obráň moje právo. * Bože, vyslyš moju modlitbu a vypočuj slová mojich úst. * Lebo pyšní povstávajú proti mne a násilníci mi striehnu na život, nechcú mať Boha na očiach. * Ale mne Boh pomáha a môj život udržiava Pán. * Na mojich protivníkov obráť nešťastie a rozpráš ich,

R. Et mentí-ta est i-níqui-tas si-bi.

Lectio 4 (In Psalm 63. ad versum 2.)

Ex tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos

Protexísti me, Deus, a convéntu malignántium, a multitúdine operántium iniquitátem. Jam ipsum caput nostrum intueamur. Multi Mártyres talia passi sunt, sed nihil sic elucet, quómodo caput Mártyrum: ibi mélius intuemur, quod illi experti sunt. Protectus est a multitúdine malignántium, protegénte se Deo, protegénte carnem suam ipso Fílio, et hómine, quem gerebat: quia fílius hóminis est, et Fílius Dei est. Fílius Dei, propter formam Dei: fílius hóminis, propter formam servi, habens in potestate pónere ánimam suam, et recípere eam. Quid ei potuérunt fácere inimíci? Occidérunt corpus, ánimam non occidérunt. Inténdite. Parum ergo erat, Dóminum hortari Mártyres verbo, nisi firmaret exemplo.

Bráň ma pred zberbou ničomníkov pred tlupou zločincov. (Žalm 64, verš 2) Uprime teraz náš pohľad na nášho Pána. Mnoho mučeníkov trpelo, ale nie tak ako najväčší z nich. A práve na ňom vidíme, ako sa im to podarilo. Bol ochraňovaný od zberby ničomníkov, ochraňovaný Bohom. Ochraňuje seba samého vo svojom Synovi a človeka, ktorý ho prosí; pretože je synom človeka a synom Božím. Je synom Božím, pretože má prirodzenosť Boha, je synom človeka, pretože má prirodzenosť sluhu (Filipanom 2;6-7). V jeho moci bolo ponechať si život, ale on ho dal dobrovoľ ne. Čo mu mohli spraviť jeho nepriatelia? Mohli zabiť jeho telo, nie však jeho dušu. Dobre to zvážte. Bolo by nedostatočné, ak by Pán iba hovoril o mučeníctve, ak by toto slovo neposilnil príkladom.

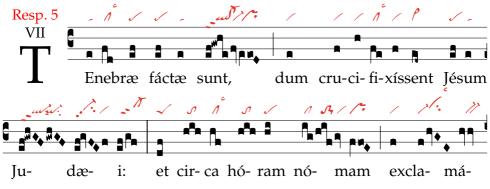
22/?? - Officium Hebdomadæ Sanctæ - Feria VI- Ad Matutinum

(((())))

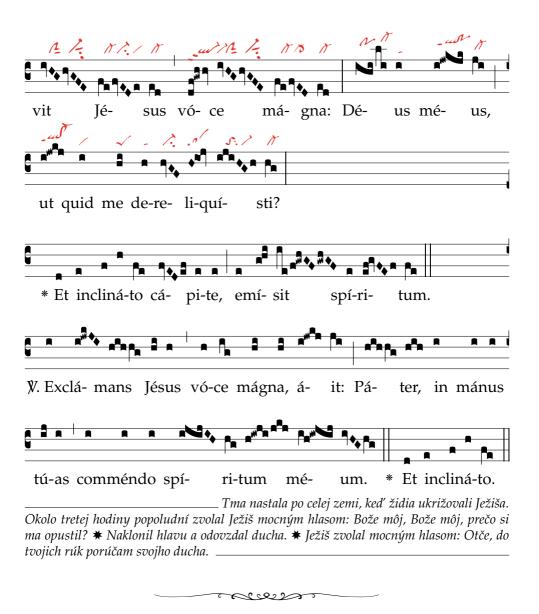
Lectio 5

Nostis qui convéntus erat malignántium Judæórum, et quæ multitúdo erat operántium iniquitátem. Quam iniquitátem? Quia voluérunt occídere Dóminum Jesum Christum. Tanta ópera bona, inquit, osténdi vobis: propter quod horum me vultis occídere? Pértulit omnes infirmos eórum, curávit omnes languidos eórum, prædicávit regnum cælórum, non tácuit vítia eórum, ut ipsa potius eis displícerent, non médicus, a quo sanabántur. His ómnibus curátiónibus ejus ingrati, tamquam multa febre phrenétici, insaniéntes in medicum, qui venerat curare eos, excogitavérunt consílium perdéndi eum: tamquam ibi voléntes probare, utrum vere homo sit, qui mori possit, an aliquid super hómines sit, et mori se non permittat. Verbum ipsórum agnóscimus in Sapiéntia Salomónis: Morte turpíssima, inquiunt, condemnémus eum. Interrogémus eum: erit enim respéctus in sermónibus illíus. Si enim vere Fílius Dei est, líberet eum.

Vieme, kto bol tou zberbou ničomníkov a tlupou zločincov. Aký zločin plánovali? Usmrtiť nášho Pána Ježiša Krista. Vykonal som mnoho dobrých skutkov, hovorí, za ktorý z nich ma chcete zabiť? On niesol všetky ich slabosti, liečil všetky ich choroby, rozprával im o nebeskom kráľovstve. Ich neprávosti pred nimi nezatajil, aby ich mohli nenávidieť, skôr ako lekár, ktorý by ich liečil. A teraz, ignorujúc všetku jeho uzdravujúcu lásku, ako muži zúriaci v delíriu, radia sa ako ho zabiť, aby zistili, či je obyčajný smrteľ ný človek, alebo je nadčlovek, ktorého zabiť nemožno. Tieto slová poznáme zo Šalamúnovej knihy múdrosti (II;18-20): Odsúď me ho na smrť najpotupnejšiu, Skúšajme ho, či je naozaj pravda, čo hovoril. Ak je totiž vskutku Božím synom, oslobodí ho.

23/?? - Officium Hebdomadæ Sanctæ - Feria VI- Ad Matutinum

Lectio 6

Exacuérunt tamquam gládium linguas suas. Non dicant Judæi: Non occídimus Christum. Etenim proptérea eum dedérunt júdici Pilato, ut quasi ipsi a morte ejus videréntur immunes. Nam cum dixísset eis Pilátus: Vos eum occídite: respondérunt, Nobis non licet occídere

quemquam. Iniquitátem facínoris sui in judicem hóminem refúndere volébant: sed numquid Deum judicem fallebant? Quod fecit Pilatus, in eo ipso quod fecit, aliquantum particeps fuit: sed in comparatióne illórum multo ipse innocentior. Institit enim quantum pótuit, ut illum ex eórum mánibus liberaret: nam proptérea flagellátum produxit ad eos. Non persequéndo Dóminum flagellávit, sed eórum furori satisfácere volens: ut vel sic jam mitéscerent, et desínerent velle occídere, cum flagellátum víderent. Fecit et hoc. At ubi perseveravérunt, nostis illum lavisse manus, et dixisse, quod ipse non fecísset, mundum se esse a morte illíus. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invítus: illi innocéntes, qui coëgérunt ut fáceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum senténtiam, et jussit eum crucifígi, et quasi ipse occídit: et vos, o Judæi, occídistis. Unde occídistis? Gladio linguæ: acuístis enim linguas vestras. Et quando percússistis, nisi quando clamastis: Crucifíge, crucifíge?

_ Svoje jazyky chceli očistiť ako meče. Nemôžu povedať: my sme nezabili Krista. Vydali ho Pilátovi, aby sa zdalo, že na jeho smrti nemajú vinu. Ale keď im Pilát povedal: Vezmite si ho vy a ukrižute, odpovedali, že im to zákon neumožňuje. Možno zvalili vinu svojho hriechu z ľudského pohľadu, ale oklamali božského sudcu? To, čo spravil, robí z Piláta spoluvinníka, ale v porovnaní s nimi je jeho vina omnoho menšia. Pokúšal sa oslobodiť ho ako len mohol, preto ho nechal pred nimi bičovať. Nedal ho zbičovať zo surovosti, ale dúfal, že tým utlmí ich smäd po krvi a možno pocítia súcit, keď ho uvidia zbičovaného. Aj o to sa pokúsil! Keď videl, že nič nedosiahne, ba že pobúrenie ešte vzrastá, umyl si pred nimi ruky a povedal, že nemá vinu na jeho smrti. Keď bol vinný on, ktorý konal z donútenia, o čo väčšiu vinu majú tí, čo ho donútili? Ale on vyniesol rozsudok a prikázal ho ukrižovať. Ale aj vy, židia, ste ho zabili. Čím ste ho zabili? Mečom jazyka! Kedy ste ho zabili? Vtedy, keď ste volali: Ukrižuj ho!

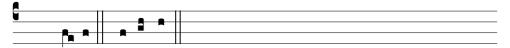

26/?? - Officium Hebdomadæ Sanctæ - Feria VI- Ad Matutinum

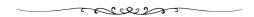

et non pepercérunt á- ni-mæ mé- æ.

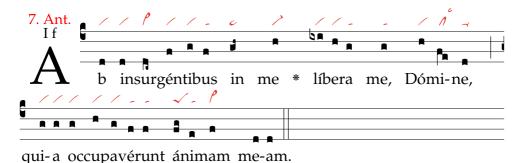

* Qui- a. R. Animam.

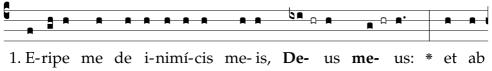
— Svojho miláčika som vydal do rúk jeho nepriateľov; moje dedičstvo je teraz ku mne ako lev v lese: pozdvihlo proti mne svoj hlas, hovoriac: zhromaždime sa a ponáhľajme sa zožrať ho! Do púšte samoty ma umiestnili a celý svet za mnou žialil. * Pretože sa nenašiel žiaden, ktorý by ma spoznal a urobil mi dobre. * Povstali proti mne kriví svedkovia, dychtiví po násilí a moju dušu neušetrili.

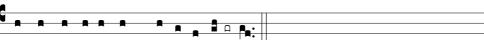

IN III NOCTURNO

Psalmus 58

insurgéntibus in me lí-be-ra me.

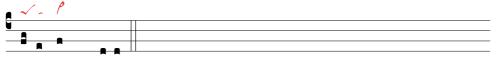
- 2. Eripe me de operántibus i**ni**qui**tá**tem: * et de viris sán*guinum* **sal**va me.
- 3. Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.
- 4. Neque iníquitas mea, neque peccátum **me**um, **Dó**mine: * sine iniquitáte cucúrri, *et dir***é**xi.
- 5. Exsúrge in occúrsum **me**um, et **vi**de: * et tu, Dómine, Deus virtútum, *Deus* **Is**raël.
- 6. Inténde ad visitándas **om**nes **Gen**tes: * non misereáris ómnibus, qui operántur i*niqui*tátem.
- 7. Converténtur ad vésperam: et famem pati**én**tur ut **ca**nes: * et circuíbunt *civi***tá**tem.
- 8. Ecce loquéntur in ore suo, † et gládius in lábi**is** e**ó**rum: * quóniam *quis au***dí**vit?

28/?? - Officium Hebdomadæ Sanctæ - Feria VI- Ad Matutinum

- 9. Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes Gentes.
- 10. Fortitúdinem meam ad te custó<u>diam</u>, † quia, Deus, su**scép**tor **me**us es: * Deus meus, misericórdia ejus præ*véni*et me.
- 11. Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos: * nequándo obliviscántur pó*puli* mei.
- 12. Dispérge illos in vir**tú**te **tu**a: * et depóne eos, protéctor *meus*, **Dó**mine:
- 13. Delíctum oris eórum, sermónem labi**ó**rum i**psó**rum: * et comprehendántur in supér*bia* **su**a.
- 14. Et de exsecratione et mendacio annuntiabuntur in consummatione: * in ira consummationis, et non erunt.
- 15. Et scient quia Deus dominábitur Jacob: * et fínium terræ.
- 16. Converténtur ad vésperam: et famem pati**én**tur ut **ca**nes, * et circuíbunt *civi***tá**tem.
- 17. Ipsi dispergéntur ad **man**du**cán**dum: * si vero non fúerint saturáti, et *murmu***rá**bunt.
- 18. Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exsultábo mane misericórdiam tuam.
- 19. Quia factus es su**scép**tor **me**us, * et refúgium meum, in die tribulatiónis **me**æ.
- 20. Adjútor meus, tibi psal<u>lam</u>, † quia, Deus, su**scép**tor **me**us es: * Deus meus, misericór*dia* **me**a.

Ab insurgéntibus in me líbera me, Dómi-ne, qui-a occupavérunt

ánimam me-am.

_ Vytrhni ma, Bože, z moci mojich nepriateľov, chráň ma pred tými, čo povstávajú proti mne. * Vytrhni ma z rúk zločincov a zachráň pred krvilačníkmi. * Pozri, úklady robia na môj život a surovo sa vrhajú na mňa. * Pane, neťaží ma ani priestupok, ani hriech; nedopustil som sa neprávosti, a predsa sa zbiehajú a na mňa chystajú. * Hor' sa, pod' mi v ústrety a pozri. Ty, Pane, Bože mocností, Boh Izraela ★ precitni a potrestaj všetkých pohanov, nemaj zľutovanie nad tými, čo, vierolomne konajú. * Na večer sa vracajú, zavýjajú ako psy a pobehujú okolo mesta. * Hľa, čo chrlia ich ústa, meč majú na perách: "Ktože to počuje?" ★ Ty sa im však smeješ, Pane; vysmievaš sa všetkým pohanom. * Záštita moja, čakám na teba; lebo ty, Bože, si moja ochrana. So mnou je Boh, jeho láska ma predchádza. * Boh dá, že svojimi nepriateľ mi budem môcť pohrdnúť. Nepobi ich, aby môj ľud nezabudol; * rozožeň ich svojou mocou a zraz ich k zemi, Pane, môj ochranca. * Pre hriech ich úst, pre reč ich perí nech sa chytia do svojej pýchy; **★** pre kliatbu a lož, ktorú vyriekli. Skoncuj s nimi v rozhorčení, skoncuj a nebude ich: **★** a spoznajú, že Boh panuje v Jakubovi a až po kraj zeme. **★** Na večer sa vracajú, zavýjajú ako psy a pobehujú okolo mesta. ★ Túlajú sa za pokrmom a ak sa nenasýtia, skuvíňajú. ★ Ja však budem oslavovať tvoju moc a z tvojho milosrdenstva sa tešiť od rána, ★ lebo ty si sa mi stal oporou a útočišťom v deň môjho súženia. * Tebe, záštita moja, chcem spievať, lebo ty, Bože, si môj ochranca, môj Boh, moje milosrdenstvo.

1. Dómine, De-us sa-lú-tis me- æ: * in di-e clamávi, et nocte

A				
٠.	1			
	D	A.	•	

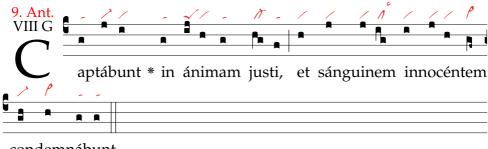
coram te.

- 2. Intret in conspéctu tuo orátio **me**a: * inclína aurem tuam ad *precem* **me**am:
- 3. Quia repléta est malis ánima **me**a: * et vita mea inférno ap*propin***quá**vit.
- 4. Æstimátus sum cum descendéntibus in **la**cum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mór*tuos* **li**ber.
- 5. Sicut vulneráti dormiéntes in sepúl<u>cris</u>, † quorum non es memor **ám**plius: * et ipsi de manu tu*a re***púl**si sunt.
- 6. Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in *umbra* mortis.
- 7. Super me confirmátus est furor **tu**us: * et omnes fluctus tuos indu*xísti* **su**per me.
- 8. Longe fecísti notos meos **a** me: * posuérunt me abominatiónem **si**bi.
- 9. Tráditus sum, et non egredi**é**bar: * óculi mei languérunt *præ i***nó**pia.
- 10. Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.
- 11. Numquid mórtuis fácies mira**bí**lia: * aut médici suscitábunt, et confite*búntur* **ti**bi?
- 12. Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam **tu**am, * et veritátem tuam in per*diti***ó**ne?
- 13. Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília **tu**a, * et justítia tua in terra o*blivi***ó**nis?
- 14. Et ego ad te, Dómine, cla**má**vi: * et mane orátio mea præ*véniet* te.

- 15. Ut quid, Dómine, repéllis orationem meam: * avértis fáciem tuam a me?
- 16. Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.
- 17. In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.
- 18. Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.
- 19. Elongásti a me amícum et **pró**ximum: * et notos meos *a mis*éria.

___ Pane, ty Boh mojej spásy, dňom i nocou volám k tebe. ★ Kiež prenikne k tebe moja modlitba, nakloň svoj sluch k mojej prosbe. * Moja duša je plná utrpenia a môj život sa priblížil k ríši smrti. * Úž ma počítajú k tým, čo zostupujú do hrobu, majú ma za človeka, ktorému niet pomoci. ★ Moje lôžko je medzi mŕtvymi, som ako tí, čo padli a odpočívajú v hroboch, ★ na ktorých už nepamätáš, lebo sa vymanili z tvojej náruče. * Hádžeš ma do hlbokej priepasti, do temravy a tône smrti. * Dol'ahlo na mňa tvoje rozhorčenie, svojimi prívalmi si ma zaplavil. * Odohnal si mi známych a zošklivil si ma pred nimi. * Úväznený som a vyjsť nemôžem, aj zrak mi slabne od zármutku. * K tebe, Pane, volám deň čo deň a k tebe ruky vystieram. * Či mŕtvym budeš robiť zázraky? A vari ľudské tône vstanú ťa chváliť? * Či v hrobe bude dakto rozprávať o tvojej dobrote a na mieste zániku o tvojej vernosti? ★ Či sa v ríši tmy bude hovoriť o tvojich zázrakoch a v krajine zabudnutia o tvojej spravodlivosti? * Ale ja, Pane, volám k tebe, včasráno prichádza k tebe moja modlitba. * Prečo ma, Pane, odháňaš? Prečo predo mnou skrývaš svoju tvár? * Biedny som a umieram od svojej mladosti, vyčerpaný znášam tvoje hrôzy. ★ Cezo mňa sa tvoj hnev prevalil a zlomili ma tvoje hrozby. ★ Deň čo deň ma obkľučujú ako záplava a zvierajú ma zovšadiaľ. * Priateľov aj rodinu si odohnal odo mňa, len tma je mi dôverníkom.

condemnábunt.

- 1. De-us ulti-ónum **Dó**minus: * De-us ulti-ónum lí-be-re e- git.
- 2. Exaltáre, qui júdicas **ter**ram: * redde retributiónem su**pér**bis.
- Usquequo peccatóres, Dómine: * úsquequo peccatóres gloriabúntur:
- 4. Effabúntur et loquéntur iniqui**tá**tem: * loquéntur omnes, qui operántur *inju*stítiam?
- 5. Pópulum tuum, Dómine, humilia**vé**runt: * et hereditátem tuam *vexa***vé**runt.
- 6. Víduam et ádvenam interfecérunt: * et pupíllos occidérunt.
- 7. Et dixérunt: Non vidébit **Dó**minus: * nec intélliget *Deus* **Ja**cob.
- 8. Intellígite, insipiéntes in **pó**pulo: * et stulti, ali*quándo* **sá**pite.
- 9. Qui plantávit aurem, non **áu**diet? * aut qui finxit óculum, *non cons***í**derat?
- 10. Qui córripit Gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?
- 11. Dóminus scit cogitatiónes **hó**minum, * quóniam **va**næ sunt.
- 12. Beátus homo, quem tu erudíeris, **Dó**mine, * et de lege tua docú*eris* **e**um.

- 13. Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.
- 14. Quia non repéllet Dóminus plebem **su**am: * et hereditátem suam non *derel***ín**quet.
- 15. Quoadúsque justítia convertátur in ju**dí**cium: * et qui juxta illam omnes qui re*cto sunt* **cor**de.
- 16. Quis consúrget mihi advérsus mali**gnán**tes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes i*niqui*tátem?
- 17. Nisi quia Dóminus ad**jú**vit me: * paulo minus habitásset in inférno á*nima* **me**a.
- 18. Si dicébam: Motus est pes **me**us: * misericórdia tua, Dómine, *adju***vá**bat me.
- 19. Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde **me**o: * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam **me**am.
- 20. Numquid adhæret tibi sedes iniqui**tá**tis: * qui fingis labórem *in præ***cép**to?
- 21. Captábunt in ánimam **ju**sti: * et sánguinem innocéntem *condem***ná**bunt.
- 22. Et factus est mihi Dóminus in re**fú**gium: * et Deus meus in adjutórium *spei* **me**æ.
- 23. Et reddet illis iniquitátem ipsó<u>rum</u>: † et in malítia eórum dispérdet **e**os: * dispérdet illos Dóminus *Deus* **no**ster.

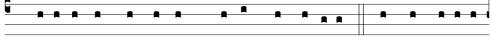

Captábunt in ánimam justi, et sánguinem innocéntem conde-

mnábunt.

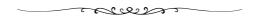
Bože odplaty, Pane, Bože odplaty, zjav sa. **★** Povstaň, ty, ktorý súdiš zem, odplať pyšným, čo si zaslúžili. * Dokedy ešte hriešnici, Pane, dokedy ešte budú hriešnici jasať? * Dokedy budú rečniť a opovážlivo hovoriť a chvastať sa tí, čo páchajú zločiny? ★ Pane, šliapu po tvojom ľude a tvoje dedičstvo týrajú. ★ Vraždia vdovy a cudzincov a zabíjajú siroty. * A hovoria si: "Pán to nevidí, nevie o tom Boh Jakubov." * Pochopte to, vy, nerozumní v národe, kedy to porozumiete, hlupáci? * Že by ten, čo vsadil ucho, nepočul, alebo ten, čo oko stvoril, že by nevidel? ★ Že by netrestal ten, čo vychováva národy, čo učí ľud múdrosti? * Pán pozná ľudské myšlienky a vie, aké sú márne. * Blažený človek, ktorého ty, Pane, vzdelávaš a poúčaš o svojom zákone, ★ aby si mu uľavil v dňoch nešť astných, kým pre hriešnika nevykopú jamu. ★ Lebo Pán neodvrhne svoj ľud a neopustí svoje dedičstvo. * Súd sa zasa navráti k spravodlivosti a spravodlivosťou sa budú riadiť všetci statoční. ★ Proti ničomníkom ktože mi pomôže a kto sa ma zastane proti páchateľom zla? ★ Keby mi Pán nebol pomohol, už by som bol býval v ríši mlčania. ★ Ledva poviem: "Noha sa mi potkýna," hneď ma, Pane, podopiera tvoja dobrota. * A keď sa v mojom srdci kopia starosti, vzpružuje ma tvoja potecha. * Veď či je zlučiteľný s tebou trón bezprávia, čo vysluhuje násilie, a nie zákon? * Na život spravodlivého sa vrhajú a odsudzujú krv nevinnú. ★ Mne sa však Pán stal pevnosťou a skalou útočišťa môj Boh. ★ On im odplatí za ich neprávosť a ich vlastnou zlobou ich vyhubí, vyhubí ich Pán, Boh náš.

V. Locú-ti sunt advérsum me lingua do-lósa. R. Et sermónibus

ódi- i circumdedérunt me, et expugnavérunt me gra-tis.

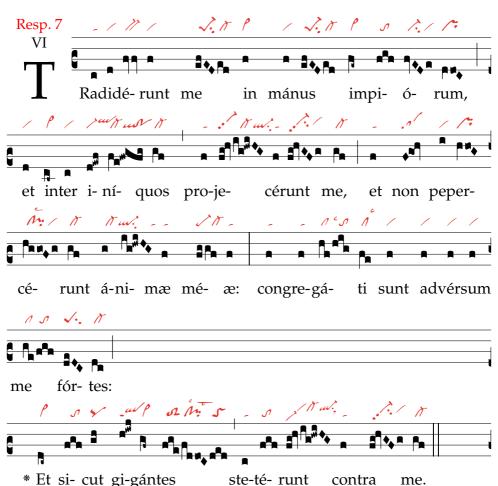
Lectio 7 (Heb 4:11-15)

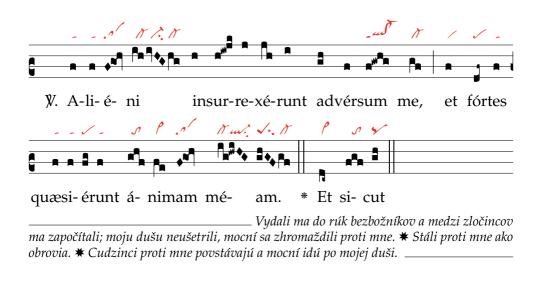
De Epistola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos

Festinémus íngredi in illam requiem: ut ne in idípsum quis íncidat incredulitátis exemplum. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax et penetrabílior omni gládio ancípiti: et pertingens usque ad divisiónem ánimæ ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, et discrétor cogitatiónum et intentiónum cordis. Et non est ulla creatura invisibilis in conspéctu ejus: ómnia autem nuda et apérta sunt óculis ejus, ad quem nobis sermo. Habéntes ergo Pontificem magnum, qui penetrávit cælos, Jesum Fílium Dei: teneámus confessiónem. Non enim

habémus Pontificem, qui non possit cómpati infirmitátibus nostris: tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto.

Usilujme sa teda vojsť do onoho pokoja, aby nik nepadol podľa toho istého príkladu neposlušnosti. Lebo živé je Božie slovo, účinné a ostrejšie ako každý dvojsečný meč; preniká až po oddelenie duše od ducha a kĺbov od špiku a rozsudzuje myšlienky a úmysly srdca. A niet tvora, ktorý by bol preň neviditeľný. Všetko je obnažené a odkryté pred očami toho, ktorému sa budeme zodpovedať. Keď že teda máme vznešeného veľkňaza, ktorý prenikol nebesia, Ježiša, Božieho Syna, držme sa svojho vyznania. 15Veď nemáme veľkňaza, ktorý by nemohol cítiť s našimi slabosťami; veď bol podobne skúšaný vo všetkom okrem hriechu.

Lectio 8 (Heb 4:16; 5:1-3)

Adeámus ergo cum fiducia ad thronum gratiæ: ut misericórdiam consequamur, et grátiam invéniámus in auxílio opportúno. Omnis namque Pontifex ex homínibus assumptus, pro homínibus constítuitur in iis, quæ sunt ad Deum, ut offerat dona, et sacrifícia pro peccátis: Qui condolére possit iis, qui ignorant et errant: quóniam et ipse circúmdátus est infirmitáte: Et proptérea debet quemádmodum pro pópulo, ita etiam pro semetípso offérre pro peccátis.

Pristupujme teda s dôverou k trónu milosti, aby sme dosiahli milosrdenstvo a našli milosť a pomoc v pravom čase. Lebo každý veľkňaz, vybratý spomedzi ľudí, je ustanovený pre ľudí, aby ich zastupoval pred Bohom, aby prinášal dary a obety za hriechy a mohol mať súcit s nevedomými a blúdiacimi, pretože aj sám podlieha slabosti. A kvôli nej musí prinášať obety za hriechy, ako za ľud, tak aj za seba samého.

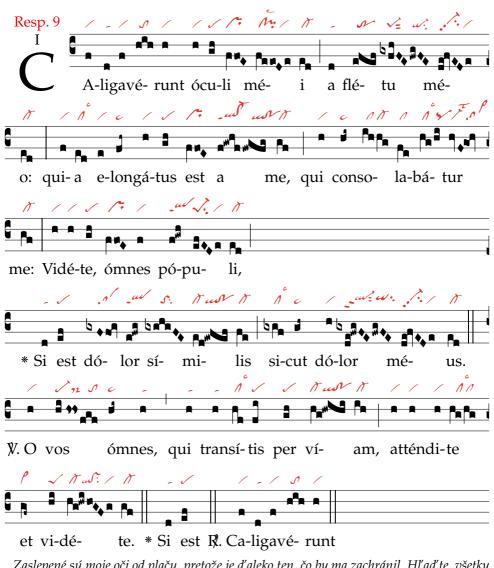
38/?? - Officium Hebdomadæ Sanctæ - Feria VI- Ad Matutinum

Lectio 9 (Heb 5:4-10)

Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetípsum clarificávit ut Pontifex fíeret, sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmodum et in alio loco dicit: Tu es sacerdos in ætérnum, secúndum ordinem Melchisedech. Qui in diébus carnis suæ preces, supplicationésque ad eum, qui possit illum salvum fácere a morte, cum clamore valido et lácrimis ófferens, exáuditus est pro sua reveréntia. Et quidem cum esset Fílius Dei, dídicit ex iis, quæ passus est, obediéntiam: Et consummatus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis ætérnæ, Appellátus a Deo Pontifex, juxta ordinem Melchisedech.

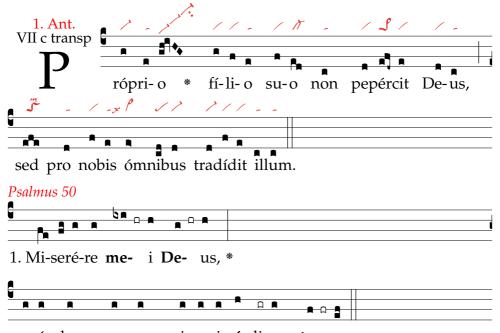
túto hodnosť si nik nemôže prisvojiť sám, len ten, koho povoláva Boh tak ako Árona. Tak ani Kristus sa neoslávil sám, keď sa stal veľkňazom, ale ten, ktorý mu povedal: "Ty si môj syn, ja som ťa dnes splodil;" ako aj na inom mieste hovorí: "Ty si kňaz naveky podľa radu Melchizedechovho." On v dňoch svojho pozemského života so silným výkrikom a so slzami prednášal prosby a modlitby tomu, ktorý ho mohol zachrániť od smrti; a bol vyslyšaný pre svoju bohabojnosť. A hoci bol Synom, z toho, čo vytrpel, naučil sa poslušnosti; a keď dosiahol dokonalosť, stal sa pôvodcom večnej spásy pre všetkých, ktorí ho poslúchajú, keď ho Boh vyhlásil za veľkňaza podľa radu Melchizedechovho.

_ Zaslepené sú moje oči od plaču, pretože je ďaleko ten, čo by ma zachránil. Hľaď te, všetky národy, ★ či je bôľ ako môj bôľ. ★ Všetci, čo prechádzate cestou, pozrite a viď te. _____

40/?? - Officium Hebdomadæ Sanctæ - Feria VI- Ad Matutinum

FERIA SEXTA IN PARASCEVE AD LAUDES

- secúndum magnam mi-se-ri-córdi-am tu- am.
- 2. Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.
- 3. Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.
- 4. Quóniam iniquitátem meam **e**go co**gnó**sco: * et peccátum meum contra **me** est **sem**per.
- 5. Tibi soli peccávi, et malum **co**ram te **fe**ci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum **ju**di**cá**ris.

41/?? - Officium Hebdomadæ Sanctæ - Feria VI- Ad Laudes

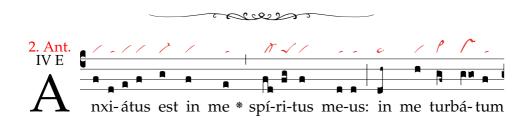
- 6. Ecce enim in iniquitáti**bus** con**cép**tus sum: * et in peccátis concépit me **ma**ter **me**a.
- 7. Ecce enim veritátem **di**lexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manife**stá**sti **mi**hi.
- 8. Aspérges me hyssópo, **et** mun**dá**bor: * lavábis me, et super nivem **de**al**bá**bor.
- 9. Audítui meo dabis gáudium **et** læ**t**ítiam: * et exsultábunt ossa hu**mi**li**á**ta.
- 10. Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.
- 11. Cor mundum crea **in** me, **De**us: * et spíritum rectum ínnova in vi**scé**ribus **me**is.
- 12. Ne projícias me a **fá**cie **tu**a: * et spíritum sanctum tuum ne **áu**feras **a** me.
- 13. Redde mihi lætítiam salu**tá**ris **tu**i: * et spíritu princi**pá**li con**fír**ma me.
- 14. Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.
- 15. Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis **me**æ: * et exsultábit lingua mea ju**st**ítiam **tu**am.
- 16. Dómine, lábia **me**a a**pé**ries: * et os meum annuntiábit **lau**dem **tu**am.
- 17. Quóniam si voluísses sacrifícium, de**dís**sem **ú**tique: * holocáustis non **delectá**beris.
- 18. Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, **non** de**spí**cies.
- 19. Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte **tu**a **Si**on: * ut ædificéntur **mu**ri Je**rú**salem.

20. Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et **ho**lo**cáu**sta: * tunc impónent super altáre **tu**um **ví**tulos.

_Zmiluj sa,

Bože, nado mnou pre svoje milosrdenstvo a pre svoje veľké zľutovanie znič moju neprávosť. Úplne zmy zo mňa moju vinu a očisť ma od hriechu. ★ Vedomý som si svojej neprávosti a svoj hriech mám stále pred sebou. * Proti tebe, proti tebe samému som sa prehrešil a urobil som, čo je v tvojich očiach zlé, aby si sa ukázal spravodlivý vo svojom výroku a nestranný vo svojom súde. * Naozaj som sa v neprávosti narodil a hriešneho ma počala moja mať. Ty naozaj máš záľubu v srdci úprimnom a v samote mi múdrosť zjavuješ. ★ Pokrop ma yzopom a zasa budem čistý; umy ma a budem belší ako sneh. Daj, aby som počul radosť a veselosť, a zaplesajú kosti, ktoré si rozdrvil. * Odvráť svoju tvár od mojich hriechov a zotri všetky moje viny. Bože, stvor vo mne srdce čisté a v mojom vnútri obnov ducha pevného. * Neodvrhuj ma spred svojej tváre a neodnímaj mi svojho ducha svätého. Navráť mi radosť z tvojej spásy a posilni ma duchom veľkej ochoty. ★ Poučím blúdiacich o tvojich cestách a hriešnici sa k tebe obrátia. Bože, Boh mojej spásy, zbav ma škvrny krvipreliatia a môj jazyk zajasá nad tvojou spravodlivosťou. * Pane, otvor moje pery a moje ústa budú ohlasovať tvoju slávu. Veď ty nemáš záľubu v obete, ani žertvu neprijmeš odo mňa. Obetou Bohu milou je duch skrúšený; Bože, ty nepohŕdaš srdcom skrúšeným a poníženým. ★ Buď dobrotivý, Pane, a milosrdný voči Sionu, vybuduj múry Jeruzalema. Potom prijmeš náležité obety, obetné dary a žertvy; potom položia na tvoj oltár obetné zvieratá.

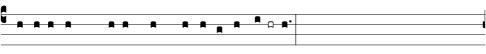

est cor me-um.

Psalmus 142

1. Dómine, exáudi ora-ti-ónem me-am: † áuribus pércipe obse-

cra-ti-ónem me-am in ve-ri-tá-te tu- a: *

exáudi me in tu-a justí-ti-a.

- 2. Et non intres in judícium cum *servo* **tu**o: * quia non justificábitur in conspéctu tu*o omnis* **vi**vens.
- 3. Quia persecútus est inimícus á*nimam* **me**am: * humiliávit in terra vitam **me**am.
- 4. Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæ<u>culi</u>: † et anxiátus est super me spí*ritus* **me**us, * in me turbá*tum est cor* **me**um.
- 5. Memor fui diérum antiquó<u>rum</u>, † meditátus sum in ómnibus opé*ribus* **tu**is: * in factis mánuum tuá*rum medit*ábar.
- 6. Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.
- 7. Velóciter exáudi me, **Dó**mine: * defécit *spíritus* **me**us.
- 8. Non avértas fáciem *tuam* **a** me: * et símilis ero descendén*tibus in* **la**cum.
- 9. Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

- 10. Notam fac mihi viam, *in qua* **ám**bulem: * quia ad te levávi *ánimam* **me**am.
- 11. Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad *te confú*gi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus **es** tu.
- 12. Spíritus tuus bonus dedúcet me in *terram* **re**ctam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æ*quitáte* **tu**a.
- 13. Edúces de tribulatióne á*nimam* **me**am: * et in misericórdia tua dispérdes i*nimícos* **me**os.
- 14. Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam **me**am, * quóniam e*go servus* **tuus** sum.

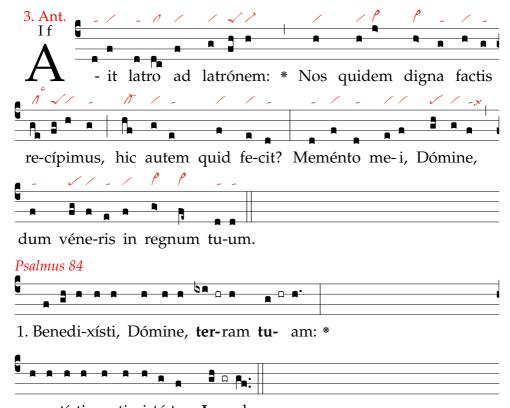

Anxi-átus est in me spí-ri-tus me-us: in me turbá-tum est cor

A			
V		П	
		П	
	AA	П	
		_	

me-um.

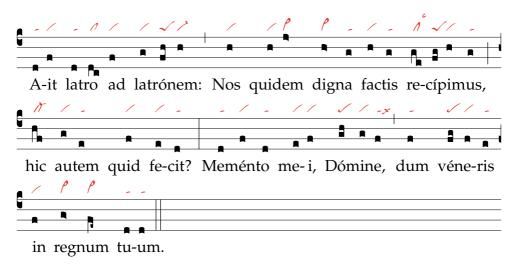
Pane, vyslyš moju modlitbu, pre svoju vernosť vypočuj moju úpenlivú prosbu, pre svoju spravodlivosť ma vyslyš. * A svojho služobníka na súd nevolaj, veď nik, kým žije, nie je spravodlivý pred tebou. * Nepriateľ ma prenasleduje, zráža ma k zemi, * do temnôt ma vrhá ako dávno mŕtveho. Duch sa mi zmieta v úzkostiach; v hrudi mi srdce meravie. * Spomínam si na uplynulé dni, o všetkých tvojichskutkoch rozmýšľam a uvažujem o dielach tvojich rúk. * Vystieram k tebe ruky, za tebou dychtím ako vyprahnutá zem. * Rýchle ma vyslyš, Pane, lebo už klesám na duchu. * Neskrývaj predo mnou svoju tvár, aby som nebol ako tí, čo zostupujú do hrobu. * Včasráno mi daj pocítiť, že si sa zmiloval nado mnou, lebo sa spolieham na teba. * Ukáž mi cestu, po ktorej mám kráčať, veď svoju dušu dvíham k tebe. * Pred nepriateľ mi ma zachráň; Pane, k tebe sa utiekam. Nauč ma plniť tvoju vôľu, lebo ty si môj Boh; * na správnu cestu nech ma vedie tvoj dobrý duch. Pre svoje meno, Pane, zachováš ma nažive; * pretože si spravodlivý, vyveď ma z úzkosti. Vo svojom milosrdenstve znič mojich nepriateľov, * zahub všetkých, čo ma sužujú, veď ja som tvoj služobník.

avertísti capti-vi-tá-tem **Ja-** cob.

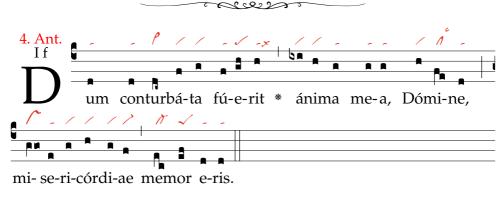
- 2. Remisísti iniquitátem **ple**bis **tu**æ: * operuísti ómnia peccá*ta* e**ó**rum.
- 3. Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.
- 4. Convérte nos, Deus, salu**tá**ris **no**ster: * et avérte iram tu*am a* **no**bis.
- 5. Numquid in ætérnum ira**scé**ris **no**bis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in gene*rati***ó**nem?
- 6. Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.
- 7. Osténde nobis, Dómine, miseri**cór**diam **tu**am: * et salutáre tu*um da* **no**bis.

- 8. Audiam quid loquátur in me **Dó**minus **De**us: * quóniam loquétur pacem in *plebem* **su**am.
- 9. Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.
- 10. Verúmtamen prope timéntes eum salu**tá**re i**psí**us: * ut inhábitet glória in *terra* **no**stra.
- 11. Misericórdia, et véritas obvia**vé**runt **si**bi: * justítia, et pax *oscu***lá**tæ sunt.
- 12. Véritas de **ter**ra **or**ta est: * et justítia de cæ*lo pro***spé**xit.
- 13. Etenim Dóminus dabit be**ni**gni**tá**tem: * et terra nostra dabit *fructum* **su**um.
- 14. Justítia ante eum **am**bu**lá**bit: * et ponet in via *gressus* **su**os.

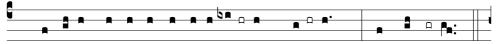

Pane, svojej krajine si preukázal milosť, Jakuba si zbavil poroby. * Svojmu ľudu si odpustil vinu a zakryl si všetky jeho hriechy. * Všetok hnev si v sebe potlačil a zmiernil svoje rozhorčenie. * Obnov nás, Bože, naša spása, a odvráť od nás svoj hnev. * Vari sa chceš hnevať na nás naveky a z pokolenia na pokolenie svoj hnev prenášať? * Či sa k nám nevrátiš a neoživíš nás, aby sa tvoj ľud mohol v tebe radovať? * Ukáž nám, Pane, svoje milosrdenstvo a daj nám svoju spásu. * Budem počúvať, čo povie Pán, Boh; on ohlási pokoj svojmu ľudu * a svojim svätým a tým, čo sa k nemu obracajú úprimne. * Naozaj: blízko je spása tým, čo sa ho boja, a jeho sláva bude prebývať v našej krajine. * Milosrdenstvo a vernosť sa stretnú navzájom, spravodlivosť a pokoj sa pobozkajú. * Vernosť vyrastie zo

zeme, spravodlivosť zhliadne z neba. * Veď Pán dá požehnanie a svoje plody vydá naša zem. * Pred ním bude kráčať spravodlivosť a po stopách jeho krokov spása.

Canticum Habacuc (Hab. 3, 2-19)

1. Dómine, audí-vi audi-ti- ó- nem tu- am, * et tímu-i.

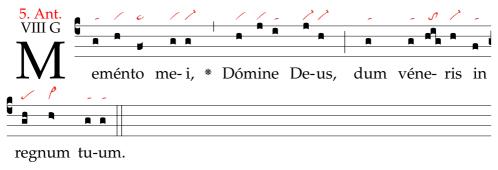
- 2. Dómine, o-pus tu- um, * in médi-o annórum vi-ví-fi-ca il- lud:
- 3. In médio annórum **no**tum **fá**cies: * cum irátus fúeris, misericórdiæ *recor***dá**beris.
- 4. Deus ab **Au**stro **vé**niet, * et sanctus de *monte* **Pha**ran:
- 5. Opéruit cælos **gló**ria **e**jus: * et laudis ejus ple*na est* **ter**ra.
- 6. Splendor ejus **ut** lux **e**rit: * córnua in mánibus **e**jus:
- 7. Ibi abscóndita est forti**tú**do **e**jus: * ante fáciem *ejus* **i**bit mors.
- 8. Et egrediétur diábolus ante **pe**des **e**jus. * Stetit, et men*sus est* **ter**ram.
- 9. Aspéxit, et dis**sól**vit **gen**tes: * et contríti sunt *montes* **s**æculi.

- 10. Incurváti sunt **col**les **mun**di, * ab itinéribus æterni*tátis* **e**jus.
- 11. Pro iniquitáte vidi tentória Æthi**ó**piæ, * turbabúntur pelles *terræ* **Má**dian.
- 12. Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? † aut in flumínibus furor tuus? * vel in mari indignátio tua?
- 13. Qui ascéndes super equos tuos: * et quadrígæ tuæ salvátio.
- 14. Súscitans suscitábis **ar**cum **tu**um: * juraménta tríbubus *quæ lo***cú**tus es.
- 15. Flúvios scindes ter<u>ræ</u>: † vidérunt te, et dolu**é**runt **mon**tes: * gurges a*quárum* **trán**siit.
- 16. Dedit abýssus **vo**cem **su**am: * altitúdo manus su*as le***vá**vit.
- 17. Sol, et luna stetérunt in habi**tá**culo **su**o, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis *hastæ* **tu**æ.
- 18. In frémitu concul**cá**bis **ter**ram: * et in furóre obstupefá*cies* **gen**tes.
- 19. Egréssus es in salútem **pó**puli **tu**i: * in salútem cum *Christo* **tu**o.
- 20. Percussísti caput de **do**mo **ím**pii: * denudásti fundaméntum ejus us*que ad* **col**lum.
- 21. Maledixísti sceptris ejus, † cápiti bella**tó**rum **e**jus, * veniéntibus ut turbo ad *disper***gén**dum me.
- 22. Exsultáti**o** e**ó**rum * sicut ejus, qui dévorat páuperem *in ab***scón**dito.
- 23. Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.
- 24. Audívi, et conturbátus est **ven**ter **me**us: * a voce contremuérunt lá*bia* **me**a.
- 25. Ingrediátur putrédo in **ós**sibus **me**is, * et sub*ter me* **scá**teat.

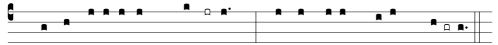
- 26. Ut requiéscam in die tribu**la**ti**ó**nis: * ut ascéndam ad pópulum accínctum **no**strum.
- 27. Ficus enim **non** flor**é**bit: * et non erit ger*men in* **ví**neis.
- 28. Mentiétur opus olívæ: * et arva non áfferent cibum.
- 29. Abscindétur de ovíli pecus: * et non erit arméntum in præsépibus.
- 30. Ego autem in Dómi**no** gau**dé**bo: * et exsultábo in Deo *Jesu* **me**o.
- 31. Deus Dóminus forti**tú**do **me**a: * et ponet pedes meos qua*si cer***vó**rum.
- 32. Et super excélsa mea de**dú**cet me **vi**ctor * in psal*mis ca***nén**tem.

Pane, počul som o tebe rozprávať a zmocnil sa ma úžas pred tvojím dielom. * Oživ ho v týchto rokoch, v týchto rokoch ho urob známym a keď sa rozhorčíš, spomeň si na milosrdenstvo. * Boh prichádza z Temanu a Svätý z vrchu Faran. * Jeho sláva pokrýva nebesia a zem je plná jeho chvály. * Jeho lesk je ako svetlo, lúče vychádzajú z jeho rúk; v nich je utajená jeho sila. * Vyšiel si zachrániť svoj ľud, zachrániť ho, svojho pomazaného. * Svojimi koňmi si prešiel po mori cez bahno veľkých vôd. * Počul som ich a pohlo sa mi vnútro, pri ich hlase sa mi chveli pery. * Rozklad mi vnikal do kostí a podlamovali sa podo mnou nohy. * Pokojne očakávam deň súženia, ktorý príde na národ, čo nás napadol. * Lebo figovník nebude kvitnúť a nebude hrozna vo viniciach. * Sklame úroda olivy a polia nedajú pokrm. * Stratia sa ovce z košiara a v maštaliach nebude dobytka. * Ale ja sa budem tešiť v Pánovi, jasať budem v Bohu, svojej spáse. * Pán, Boh, je moja sila, dá mi nohy, ako majú jelene, a povedie ma po mojich výšinách.

Psalmus 147

- 1. Lauda, Jerúsa-lem, **Dó**minum: * lauda De-um *tu-um*, **Si-** on.
- 3. Quóniam confortávit seras portárum tu**á**rum: * benedíxit fíliis *tuis* **in** te.
- 4. Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.
- 5. Qui emíttit elóquium suum **ter**ræ: * velóciter currit *sermo* **e**jus.
- 6. Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.
- 7. Mittit crystállum suam sicut buc**cél**las: * ante fáciem frígoris ejus quis *susti***né**bit?
- 8. Emíttet verbum suum, et liquefáciet **e**a: * flabit spíritus ejus, et *fluent* **a**quæ.
- 9. Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israël.
- 10. Non fecit táliter omni nati**ó**ni: * et judícia sua non manifestávit **e**is.

Meménto me-i, Dómine De-us, dum véne- ris in regnum tu-um.

_Chváľ, Jeruzalem,

Pána, oslavuj, Sion, svojho Boha. * Lebo upevnil závory tvojich brán a požehnal tvojich

synov v tebe. * Zaisť uje pokoj tvojim hraniciam, sýti ť a najlepšou pšenicou. * Svoj rozkaz na zem zosiela, rýchlo sa šíri jeho slovo. * Sneh dáva ako vlnu, rozsýpasrieň ako popol. * Kamenec spúšť a ako omrvinky; ktože vydrží v jeho mraze? * Ale keď zošle svoje slovo, roztopí sa, čo zamrzlo; keď zavanie jeho dych, vody sa rozprúdia. * On svoje slovo zvestuje Jakubovi, svoje zákony a prikázania Izraelovi. * Neurobil tak iným národom, nezjavil im svoje zámery.

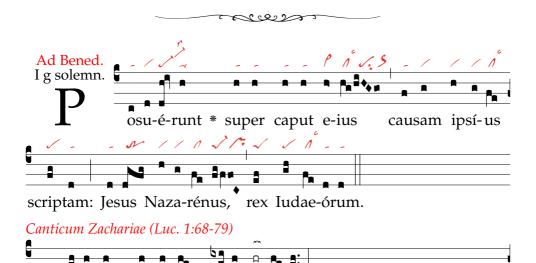
Versus (In loco Capituli)

V. Collocávit me in obscú-ris.

R. Sicut mórtu-os sæcu-li.

1. Benedíctus Dómi-nus, De-us Isra- ël: *

qui-a vi-si-távit, et fe-cit redempti-ónem ple-bis su- æ:

- 2. *Et e*réxit cornu *salútis* **no**bis: * in domo David, pú*eri* **su**i.
- 3. *Sicut* locútus est *per os sanc*tórum, * qui a século sunt, prophetárum ejus:
- 4. *Salú*tem ex i*nimícis* **no**stris, * et de manu ómnium, *qui* o**dé**runt nos.
- 5. *Ad fa*ciéndam misericórdiam cum *pátribus* **no**stris: * et memorári testaménti *sui* **san**cti.
- 6. *Jusju*rándum, quod jurávit ad Abraham patrem **no**strum, * datúrum se **no**bis:
- 7. *Ut si*ne timóre, de manu inimicórum nostró*rum libe***rá**ti, * servi*ámus* **il**li.
- 8. *In sanc*titáte, et justíti*a coram* ipso, * ómnibus di*ébus* **no**stris.
- 9. *Et tu*, puer, Prophéta Altís*simi vo*cáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini, paráre *vias* ejus:
- 10. *Ad dan*dam sciéntiam salú*tis plebi* **e**jus: * in remissiónem peccató*rum* e**ó**rum:
- 11. *Per ví*scera misericórdiæ *Dei* **no**stri: * in quibus visitávit nos, óri*ens ex* **al**to:
- 12. *Illu*mináre his, qui in ténebris, et in um*bra mortis* **se**dent: * ad dirigéndos pedes nostros in *viam* **pa**cis.

Posu-é-runt super caput e-ius causam ipsí-us scriptam:

Jesus Naza-rénus, rex Iudae-órum.

Nech je zvelebený Pán, Boh Izraela, lebo navštívil a vykúpil svoj ľud * a vzbudil nám mocného Spasiteľa z rodu Dávida, svojho služobníka, * ako odpradávna hovoril ústami svojich svätých prorokov, * že nás oslobodí od našich nepriateľov a z rúk všetkých, čo nás nenávidia. * Preukázal milosrdenstvo našim otcom a pamätá na svoju svätú zmluvu, * na prísahu, ktorou sa zaviazal nášmu otcovi Abrahámovi, že nás vyslobodí z rúk nepriateľov, * aby sme mu bez strachu slúžili * vo svätosti a spravodlivosti pred jeho tvárou po všetky dni nášho života. * A ty, chlapček, budeš sa volať prorokom Najvyššieho: pôjdeš pred tvárou Pána, pripravíš mu cestu * a poučíš jeho ľud o spáse, * že mu náš Boh z hĺbky svojho milosrdenstva odpustí hriechy. Tak nás Vychádzajúci z výsosti navštívi * a zažiari tým, čo sedia vo tme a v tôni smrti, a naše kroky upriami na cestu pokoja. ____

